

Uitleg Bijbellessen

bij het kinderevangelisatiemateriaal van Evangeliestek

De Bijbelles is het belangrijkste moment van de club om de Bijbelse boodschap door te geven. Tijdens de Bijbelles kun je de kinderen onderwijzen en leren uit Gods Woord. Dit doe je niet even zomaar. Het is belangrijk dat je een goede voorbereiding hebt gedaan vóór je de vertelling houdt. In dit hoofdstuk geven we hiervoor concrete handvatten en tips. We bevelen daarom ook aan dit hoofdstuk door te nemen voor je begint met het voorbereiden van de Bijbelles.

Opbouw Bijbellessen

Overzicht van de Bijbelles

Op de eerste bladzijde wordt een overzicht gegeven van wat er in de Bijbelles wordt geleerd. De kernboodschap is in de vertelling verweven en komt regelmatig terug. Tip: schrijf de kernboodschap op een groot vel papier en wijs er een aantal keer naar tijdens je vertelling. Zo leren de kinderen dat dat belangrijk is en dat ze dat moeten onthouden. Ook zijn er kerntoepassingen gegeven voor zowel het gelovige kind als voor het niet-gelovige kind. Dat houdt in: een toepassing voor kinderen die de Heere al kennen en een toepassing voor kinderen die de Heere nog moeten leren kennen. Beide toepassingen zijn voor alle kinderen belangrijk, ze zijn daarom in elkaar verweven. Ook zijn de toepassingen zo geschreven dat ze begrijpelijk zijn voor zowel het kerkelijke als het niet-kerkelijke kind. Er zijn in het overzicht hulpmiddelen genoemd. Deze kun je gebruiken tijdens de Bijbelles.

Verteloverzicht

Op de tweede pagina van de Bijbelles is een verteloverzicht toegevoegd. In korte punten is de vertelling in hoofdlijnen uiteengezet. Deze kun je gebruiken als spiekbriefje tijdens je vertelling. Er is ruimte gemaakt om extra dingen erbij te schrijven, zodat het je eigen voorbereidingsbriefje wordt.

Uitleg en achtergrondinformatie

Om je te kunnen verdiepen in de inhoud van de Bijbelles, is er per les een aantal pagina's met achtergrondinformatie rondom het Bijbelgedeelte toegevoegd. We raden je aan dit aandachtig door te lezen. Het helpt je bij het begrijpen van het Bijbelgedeelte of bij het leggen van verbanden.

Vertelling

De vertelling is als volgt opgebouwd:

Inleiding De inleiding activeert de kinderen om te gaan luisteren. Ze worden geprikkeld met vragen, verhaaltje of door een voorwerp, zodat ze nieuwsgierig worden naar de inhoud van de vertelling. Tip: houd de inleiding niet te lang. Kort en krachtig werkt vaak het beste.

Kern In de kern is de vertelling uitgeschreven. Dit is gedaan met verschillende hulpmiddelen om aan te geven wanneer je wat kunt doen. De pijltjes zijn bedoeld als handeling: voorlezen uit de Bijbel of vragen stellen aan de kinderen.

Er is gekozen voor toepassingen tijdens de vertelling, niet aan het einde. Kinderen haken sneller af als de toepassing pas aan het einde komt en horen dan de boodschap van de vertelling niet meer. De les maakt onderscheid tussen het verhaal en onze eigen situatie. Het verhaal gebeurde toen en daar. Wijzelf leven hier en nu. In de voorbereiding komen we iets op het spoor van wat God wil zeggen met wat er toen en daar gebeurde. We leren uit wat er toen en daar gebeurde iets over God, over onszelf en over de Heere Jezus. Die kernboodschap willen we in het hier en nu overbrengen, omdat het onze levens hier en nu raakt. Het is belangrijk om voor ogen te houden dat het overbrengen van de kernboodschap ons hoofddoel is. De vertelling is daarvoor het middel. We vertellen daarom geen verhaal waarin de spanning van begin tot eind ononderbroken oploopt. Van tijd tot tijd wordt er uit het verhaal gestapt om de lijn door te trekken naar de kinderen die voor je zitten. Dit heeft als voordeel dat je de toepassing kunt maken op het moment dat dat bij het verhaal past. Bovendien zakken de kinderen na het verhaal vaak even in en een toepassing aan het eind horen ze dan niet meer. Het nadeel van deze manier van vertellen is dat de spanning een beetje uit het verhaal kan gaan. Kinderen zijn echter wel in staat om te schakelen en de verhaallijn weer op te pakken. De ervaring leert dat kinderen die niet met het geloof zijn opgegroeid juist erg geboeid kunnen worden als het over henzelf gaat. Hierover heeft (bijna) nooit iemand het met hen. Verhalen horen ze wel vaker. We hoeven niet bang te zijn om ruim tijd te nemen voor het overbrengen van een persoonlijke boodschap c.q. het maken van een toepassing. Kerkelijke kinderen kunnen de neiging hebben om af te haken bij toepassingen. Ze denken al snel dat ze op dat gebied wel weten wat er komen gaat. Vaak voelen we de drang om het voor hen spannender te maken en weten we niet goed hoe we ruimte kunnen creëren voor toepassingen. Dat is jammer. Want als wij de hele Bijbel laten spreken en de toepassing uit het verhaal opkomt, kan dat wel degelijk nieuwe en verrassende inzichten voor kerkelijke kinderen opleveren. Ze weten echt nog niet alles. Bovendien is een toepassing niet altijd cognitief gericht. Bekende zaken kunnen bij volwassenen opnieuw leiden tot verwondering, dankbaarheid, verootmoediging of vertrouwen. Dat kan bij kinderen ook. Het is belangrijk om de aandacht van de kinderen nadrukkelijk te richten op de boodschap die je wilt overbrengen.

Slot

Aan het einde wordt de vertelling afgerond en krijgen de kinderen de gelegenheid om vragen te stellen. Ook kan er even kort teruggepakt worden op de inleiding.

Voorbereiding

Het is belangrijk om je goed voor te bereiden op de Bijbelvertelling. Zo kom je niet voor verrassingen te staan, maar voor jezelf weet je dan ook welke boodschap je wilt doorgeven aan de kinderen. Een goede voorbereiding vraagt ook wat tijd. Doe het niet een uurtje van tevoren, maar het liefst minimaal een paar dagen van tevoren. Zo kun je de vertelling de dagen erna nog eens door je gedachten laten gaan. Bereid het in de eerste plaats biddend voor. De zegen van de Heere is in de voorbereiding en in de vertelling het allerbelangrijkste!

1. Lees het Bijbelgedeelte eerst door in de Bijbel. Heb je er zelf vragen bij? Zoek ze uit.
2. Wat vind je mooi? Waarover verwonder je je? Noteer het.
3. Wat stuit op weerstand? Bij jouzelf en/of bij de kinderen? Schrijf het op.
4. Bestudeer het Bijbelgedeelte. Wat is de belangrijkste waarheid die naar voren komt, de kernboodschap? Vertaal de kernboodschap die je over wilt brengen naar een zin die gemakkelijk te onthouden is (bij de uitgeschreven Bijbelvertelling wordt een suggestie gedaan).
5. Als je deze boodschap over wilt brengen, welke dingen moeten de kinderen dan ook nog weten? Zorg dat deze zaken ergens in je les een plek krijgen.
6. Welke zaken, die je verder zelf geleerd hebt, zou je ook nog graag willen meegeven aan de kinderen?

7. Lees de achtergrondinformatie en de vertelling uit de map door. Bekijk de kernboodschap en waar er in de vertelling naar verwezen wordt.
8. Kopieer het verteloverzicht en schrijf er dingen bij die je niet wilt vergeten. Dit kun je in je Bijbel leggen en tijdens je vertelling gebruiken.
9. Als je nog nooit of weinig verteld hebt, is het handig om het eens een keer te oefenen, zodat het vertellen van de vertelling al een keer ervaren hebt.

Het vertellen

Tijdens de vertelling komt er ook een aantal dingen bij kijken waarvan het handig is om ze vooraf al even doorgenomen en overdacht te hebben. Hieronder een aantal tips:

1. Houd je Bijbel tijdens het vertellen bij de hand. Zo kunnen de kinderen zien dat je vertelt uit de Bijbel en dat het niet zomaar verzonnen is, maar woorden zijn die daarin staan opgeschreven. Leg hem in aanwezigheid van moslimkinderen echter nooit op de grond.
2. Het plaatmateriaal is een mooie visuele ondersteuning. Wel is het belangrijk dat je vertelling leidend is. Kijk zelf naar de kinderen en niet naar de plaat tijdens de vertelling. Af en toe een keer iets aanwijzen is natuurlijk geen probleem, dat kan juist verhelderend werken.
3. Spreek de kinderen tijdens de vertelling persoonlijk aan met je/jij en jouw. Voorbeeld: 'zijn jouw zonden al vergeven?'
4. Tijdens de vertelling wordt een uitnodiging gedaan aan de kinderen. Als ze meer willen weten of als ze vragen hebben, mogen ze bij degene komen die vertelt. Zorg ervoor dat je vertelt waar je gaat staan en ga daar ook na de vertelling staan. Geef het kind alle ruimte en gelegenheid om de vragen te stellen die het heeft. Het is belangrijk om niet-gelovige kinderen uit te nodigen tot de Heere God te gaan. Niet om ze op te roepen iets uiterlijks te doen: goede dingen of een hand omhoogsteken. Geloof en bekering is veel meer dan een gebaar of een actie. Oefen geen druk uit op de kinderen, maar vertel ze het Evangelie. Het is het werk van de Heilige Geest om hun hart te openen en hen innerlijk te overtuigen. Wij hoeven niet meer te doen dan het Evangelie vertellen. Dat mag ontspannen. Je kunt de kinderen wel uitnodigen om in gesprek te gaan over het geloven in de Heere Jezus: hoe moet dat en wat is daarvoor nodig? Belangrijk: kinderen hoeven nooit naar ons toe te komen om te gaan geloven. Ze moeten tot God gaan. Dat kan altijd, op elk moment. Jezelf beschikbaar stellen is om na te kunnen praten en hun vragen te beantwoorden.
5. Geef aan het einde van de Bijbelles kinderen de gelegenheid om vragen te stellen. Wanneer dit wat betreft tijd niet mogelijk is, kan dat uiteraard ook later in groepjes plaatsvinden tijdens de pauze. Hiervoor is het pauzespel te gebruiken.

